

Einar Persson

Stilleben
Etsning
212 × 365 mm

Einar Persson är född 1918 i Hagfors. Bosatt i Karlskoga sedan 1939, arbetat där som skomakare och svarvare. Studier vid Skånska Målarskolan i Malmö 1945–46, parallellt med engagemang som musiker i Lund. Erhöll 1946 NKI-skolans förstapris i tecknings-tävlingen »Kan ni teckna en profil?«. Maria Leander-Engströms stipendium 1949. Karlskoga stads kulturstipendium 1970.

Viktigare utställningar i bl.a. Karlskoga (debututställning) 1947, Nationalmuseum, Stockholm (*Unga Tecknare*) 1947 och 1949, Karlskoga konsthall (tills. med Calle Nyland) 1950, Örebro läns konstförening 1950, Galleri Aesthetica, Stockholm (tills. med Bengt Arkö) 1952, Kristinehamn (tills. med Thor Fagerkvist och Arne Kilsby) 1953, Ekströms konsthandel, Stockholm (tills. med Stig Borglind, Börje Veslén, Folke Gullby och Karin Persson) 1954, Karlstad (separatutställning) 1955, Konstakademien, Stockholm (*Svart och vitt*) 1955, Gummesons, Stockholm (*Tretton Svenska grafiker*) 1958, Liljevalchs Konsthall, Stockholm (*Då och nu*) 1959, flera separat- och grupputställningar i Köping, Malmö, Falköping och Lund under 1959, Karlskoga konsthall (separatutställning) 1968, Örebro läns museum (retrospektiv) 1968, Uddeholm (separatutställning) 1970, Örebro läns museum och Karlskoga konsthall (retrospektiv) 1977, Karlskoga konsthall 1985, Galleri Moberg, Kristinehamn (tills. med Övind Harsem,

Självporträtt
tornålsgravyr ca 1952
..... × mm

Dan Lekberg och Mats Wilhelmsson) 1987, Örebro läns museum 1987, Hagfors 1991, Kristinehamns konsthall och Hagfors 1992, Karlskoga konsthall (retrospektiv) 1993, Grafikens Hus, Mariefred (*111 + 1 Etthundratolv år svensk grafik*) 1999, Grafikens Hus, Mariefred (*ur Hans Majestät Konungens grafiksamling*) 2005.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna Museet, HMK Konungens grafiksamling, The British Museum, London, samt i flera svenska läns museer och privatsamlingar.

I 2005 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Stilleben*, etsning 212 × 365 mm. Tryckt av Mats Wilhelmsson, Stockholm.

Den glada överraskningen

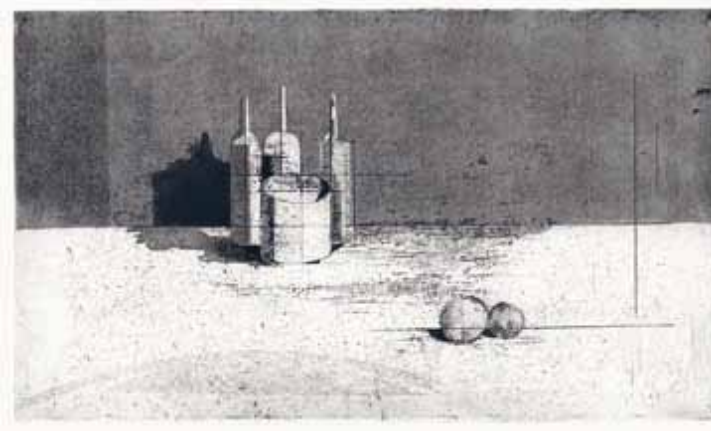
Stilleben heter Einar Perssons etsning.

Ett starkt belyst bord, i fonden stramt tecknade flaskor och en burk.

I förgrunden ligger två frukter. Frukternas mjuka sammetslena yta i kontrast mot den förenklade, kantigt tecknade bakgrunden ger dem huvudrollen i denna scen.

Ömt skildrade frukter, ett tidlöst betraktande och en glädje över enkelheten.

En direkthet och närvaro som är typisk för Einar Perssons konstnärskap.

Einar Persson som nu är 87 år har länge levt ett något tillbakadraget liv i Karlskoga.

Det känns därför både roligt och viktigt att FfGK nu kan få belysa ett i svenskt konstliv unikt och alltför lite uppmärksammat konstnärskap.

Bladet *Stilleben* tillkom under en arbetsperiod i Spanien 1957–58, och plåten hittades så sent som förra året av Einars granne, Karlskogakonstnären Dan Lekberg, som också skrev det inledande kapitlet om Einar Persson.

Mats Wilhelmsson, konstnär, också han med rötter i Karlskoga, berättade för FfGK om den nyupptäckta plåten och har dessutom tryckt denna upplaga, vilket fullbordar denna Karlskogavinkling.

En av årets portföljkonstnärer, Björn Brusewitz, beskrev träffande ett grafiskt blad som ett handskrivet brev från konstnären direkt till betraktaren. Det är just den närvaron och direktheten som är Einar Perssons signum, vare sig han arbetar med solbelysta torg från Malaga, en tunnelbaneuppgång i London eller ett stilleben som detta.

Arbetsperioden i London 1954 var mycket intensiv. Einar Persson använde plåtarna som skissböcker och i de flesta fall gjordes ett fåtal provtryck. Det viktiga var plåtens möjlighet. Spänningen framför ett nytt motiv och spänningen inför arbetet på varje ny blank plåt. Några snabba penndrag evigt etsade i plåten. Varje plåt var en studentens utmaning och möjlighet. En upptäckarglädje.

Rembrandt delade den upptäckarglädjen. Han använde också plåten och den etsade

linjens vibrerande skärpa på samma sätt när han etsade sina små anspråkslösa holländska landskap, tiggare, barn, rättgiftsförsäljare samt en och annan pinkande bonde. Etsningar som kanske inte var några dåtida kioskvältare, men där man känner Rembrandts lycka att med etsningens innerlighet och direkthet få skildra ett landskap och folkliv som han måste ha älskat.

Några frukters innerlighet.

Linjens klara resa över pappersarket och lusten att teckna.

Plåten, nålen, den svartvita bilden, den tekniska 'begränsningen' som är en fascinerande möjlighet, och glädjen att teckna är det avgörande. Att det sedan är möjligt att mångfaldiga bilden, det är den glada överraskningen.

Lars Nyberg
Konstnär